

DE WEG NAAR CHRISTUS

HOOFDSTUK 1

GODS LIEFDE VOOR DE MENS

NEDERLANDSE VERTALING 2024:
WWW.KRACHTVANBOVEN.NL

WITNESS OF THE PIONEERS | KRACHTVANBOVEN

OORSPRONKELIJKE UITGAVE EN JAAR VAN PUBLICATIE:
FLEMING H. REVELL COMPANY, CHICAGO,
148 & 150 MADISON STREET.
NEW YORK, 30 UNION SQUARE; EAST., 1892

DE WEG NAAR CHRISTUS

HOOFDSTUK 1

GODS LIEFDE VOOR DE MENS

INHOUDSOPGAVE

- 1. Gods liefde voor de mens**
2. De behoefte van de zondaar aan Christus
3. Bekering
4. Bekentenis
5. Toewijding
6. Geloof en acceptatie
7. De test van discipelschap
8. Opgroeien in Christus
9. Het werk en het leven
10. Kennis van God
11. Het voorrecht van het gebed
12. Wat te doen bij twijfel
13. Verheugen in de Heere

“Gods Liefde voor de Mens”

DOOR ELLEN GOULD WHITE

Zowel de natuur als de Bijbel getuigen van Gods liefde. Onze Vader in de hemel is de bron van leven, wijsheid en vreugde. Kijk naar de wonderbaarlijke en mooie dingen van de natuur. Denk aan hun verbazende aanpassing aan de behoeften en het geluk, niet alleen van de mens, maar van alle levende wezens. De zonneshijns en de regen, die de aarde verblijden en verfrissen, de heuvels en de zeeën en vlakten, spreken allemaal tot ons van de liefde van de Schepper. Het is God die voorziet in de dagelijkse behoeften van al Zijn schepselen. Het is zoals de dichter van de Psalmen zo prachtig zegt:

“Aller ogen wachten op U, en Gij geeft hun te zijner tijd hun spijs; Gij doet uw hand open en verzadigt met welbehagen al wat leeft” Psalm 145:15, 16.

God maakte de mens volmaakt heilig en gelukkig; en de mooie aarde, zoals die uit de hand van de Schepper kwam, droeg geen vloek van verval of schaduw van de vloek. Het is de overtreding van Gods wet — de wet van de liefde — die ellende en dood heeft gebracht. Maar zelfs te midden van het lijden dat het gevolg is van de zonde, wordt Gods liefde geopenbaard. Er staat geschreven dat God de grond vervloekte omwille van de mens. Genesis 3:17. De doorn en de distel — de moeilijkheden en beproevingen die zijn leven er een van zwoegen en zorg maken — zijn bedoeld voor de bestwil van de mens. Zij vormen een onderdeel van de training, die God bedacht heeft om de mens weer te laten ontsnappen aan de vernietiging en de degeneratie, die de zonde teweeg heeft gebracht. De wereld is in zonde gevallen, maar dat betekent niet dat er alleen nog maar verdriet en ellende is. De natuur brengt een boodschap

van hoop en troost. Zelfs de distels bloeien en de doornen zijn bedekt door rozen.

“God is liefde.” Dat staat op elke ontluikende knop en op elk grassprietje. De vriendelijke vogeltjes, die de lucht vullen met hun vrolijk gezang, de kleurrijke bloemen, die hun volmaakte geur verspreiden, de statige bomen in het bos met hun rijk gebladerte van levend groen — alles vertelt van de tedere, vaderlijke zorg, die God voor Zijn kinderen heeft en van Zijn verlangen om hen gelukkig te maken.

Het woord van God openbaart Zijn karakter. Hij heeft Zelf Zijn oneindige liefde en medelijden verklaard. Toen Mozes bad: “Toon mij Uw heerlijkheid”, antwoordde de Heere: “Ik zal al Mijn goedheid voor Uw aangezicht doen voorbijgaan.” Exodus 33:18, 19. Dit is Zijn heerlijkheid. De Heere ging voor Mozes langs en verkondigde: “De Heere, de Heere God, barmhartig en genadig, lankmoedig en overvloedig in goedheid en waarheid, Zich over duizenden ontfermend, ongerechtigheid en overtreding en zonde vergevend.” Exodus 34:6, 7. Hij is “traag tot toorn en groot van goedertierenheid”, “omdat Hij Zich verlustigt in barmhartigheid”. Jona 4:2; Micha 7:18.

God heeft door ontelbare tekenen in de hemel en op aarde onze harten met Hem verbonden. Door de dingen van de natuur en de diepste en tederste aardse banden die menselijke harten kunnen kennen, heeft Hij Zichzelf aan ons willen openbaren. Toch geeft dit alles slechts een onvolmaakt beeld weer van Zijn liefde. Hoewel al deze bewijzen zijn gegeven, heeft de vijand van het goede de gedachten van de mensen verblind, met het gevolg, dat zij bang zijn geworden voor God; ze zijn hem gaan beschouwen als streng en onvergeeflijk. De satan heeft de mens laten geloven dat God iemand is, Die vooral gekenmerkt wordt door strenge rechtvaardigheid — iemand die een strenge rechter is, een harde, veeleisende schuldeiser. Hij stelt de Schepper voor als een wezen dat met een blik vol afgunst toekijkt om de fouten en vergissingen van de mensen

te ontdekken, zodat Hij een oordeel over hen kan uitspreken. Het was om deze donkere schaduw weg te nemen, en om de oneindige liefde van God aan de wereld te openbaren, dat Jezus onder de mensen kwam wonen.

De Zoon van God verliet de hemel om de Vader te openbaren. “Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die in de schoot des Vaders is, heeft Hem doen kennen.” Johannes 1:18. “Niemand kent de Vader, behalve de Zoon en wie de Zoon het wil openbaren.” Mattheüs 11:27. Toen een van de discipelen vroeg: “Toon ons de Vader”, antwoordde Jezus: “Ben Ik zo lang bij u geweest Filippus en hebt gij Mij nog niet gekend? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe zegt gij dan: Toon ons de Vader?” Johannes 14:8, 9.

Bij het beschrijven van Zijn aardse missie zei Jezus: “De Heere heeft Mij gezalfd om het evangelie aan de armen te verkondigen; Hij heeft Mij gezonden om de gebrokenen van hart te genezen, om de gevangenen bevrijding te verkondigen, om de blinden het gezicht terug te geven, om de gekneusden vrij te laten”. Lucas 4:18. Dit was Zijn werk. Hij ging rond om goed te doen en iedereen te genezen die door Satan werd verdrukt. Er waren hele dorpen waar in geen enkel huis een klaagzang was, nadat Hij er geweest was en al hun ziekten had genezen. Zijn werk gaf het bewijs van Zijn goddelijke zalving. Liefde, barmhartigheid en medelijden werden in elke daad van Zijn leven geopenbaard; Zijn hart ging in tedere sympathie uit naar de mensenkinderen. Hij nam de natuur van de mens aan, zodat Hij de noden van de mens kon bereiken. De armsten en nederigsten waren niet bang om tot Hem te naderen. Kleine kinderen werden tot Hem aangetrokken. Ze vonden het heerlijk om op Zijn knieën te klimmen en te kijken in Zijn peinzende, maar van liefde stralende gezicht.

Jezus onderdrukte niet één woord van waarheid, maar Hij sprak het altijd in liefde uit. Hij oefende de grootste tact en bedachtzame, vriendelijke aandacht uit in Zijn relaties met de mensen. Hij was nooit onbeleefd,

sprak nooit onnodig een streng woord, deed nooit onnodig pijn aan een gevoelige ziel. Hij keurde de menselijke zwakheid niet af. Hij sprak de waarheid, maar altijd verliefd. Hij hekelde hypocrisie, ongeloof en ongerechtigheid; maar er waren tranen in Zijn stem toen Hij Zijn scherpe berispingen uitte. Hij huilde over Jeruzalem, de stad die Hij liefhad, die weigerde Hem, de weg, de waarheid en het leven te ontvangen. Ze hadden Hem, de Verlosser, afgewezen, maar Hij keek hen aan met medelijdende tederheid. Zijn leven was er een van zelfverloochening en doordachte zorg voor anderen. Iedere ziel was kostbaar in Zijn ogen. Hoewel Hij zich met goddelijke waardigheid gedroeg, daalde Hij met de teerste zorgzaamheid af tot elk lid van Gods gezin. In iedereen zag Hij een gevallen mens, voor wie Hij gekomen was om redding te brengen.

Dat is het karakter van Christus zoals geopenbaard in Zijn leven. Dit is het karakter van God. Het is vanuit het hart van de Vader dat de stromen van goddelijk mededogen, geopenbaard in Christus, naar de mensenkinderen vloeien. Jezus, de tedere, medelijdende Redder, was God “geopenbaard in het vlees.” 1 Timoteüs 3:16.

Het was om ons te verlossen dat Jezus leefde, leed en stierf. Hij werd “een Man van Smarten”, opdat wij deel zouden krijgen aan eeuwige vreugde. God stond toe dat Zijn geliefde Zoon, vol van genade en waarheid, uit een wereld van onbeschrijfelijke heerlijkheid kwam, naar een wereld die ontsierd en vervuild was door zonde, verduisterd door de schaduw van de dood en de vloek. Hij stond toe dat Hij de schoot van Zijn liefde verliet, de aanbidding van de engelen, om schande, belediging, vernedering, haat en dood te ondergaan. “De kastijding van onze vrede was op Hem, en Zijn Zijn striemen zijn wij genezen.” Jesaja 53:5. Zie Hem in de woestijn, in Getsemané, aan het kruis! De smetteloze Zoon van God nam de last van de zonde op Zich. Hij die één met God was geweest, voelde in Zijn ziel de vreselijke scheiding die de zonde maakt tussen God en de mens. Dit bracht de angstige uitroep “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” over Zijn lippen. Matteüs 27:46. Het was de last van de zonde,

het besef van de verschrikkelijke enormiteit ervan, van de afscheiding van de ziel van God — dit was de reden dat het hart van de Zoon van God brak.

Maar dit grote offer werd niet gebracht om in het hart van de Vader liefde voor de mens te scheppen, niet om Hem bereid te maken om te redden. Nee, nee! “Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft.” Johannes 3:16. De Vader houdt van ons, niet vanwege de grote verzoening, maar Hij zorgde voor de verzoening omdat Hij van ons houdt. Christus was het medium waardoor Hij Zijn oneindige liefde over een gevallen wereld kon uitstorten. “God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende. 2 Korintiërs 5:19. God leed met Zijn Zoon. In de lijdensweg van Getsemané, de dood van Golgotha, betaalde het hart van Oneindige Liefde de prijs voor onze verlossing.

Jezus zei: “Daarom heeft Mijn Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven afleg, opdat Ik het weer zou kunnen nemen.” Johannes 10:17. Dat wil zeggen: “Mijn Vader heeft u zo liefgehad dat Hij zelfs nog meer van Mij houdt omdat Ik Mijn leven heb gegeven om u te verlossen. Door uw Plaatsvervanger en Borg te worden, door Mijn leven over te geven, door uw schulden, uw overtredingen op Mij te nemen, ben Ik geliefd bij Mijn Vader; want door Mijn offer kan God rechtvaardig zijn, en ook hem die in Jezus gelooft rechtvaardigen.”

Niemand anders dan de Zoon van God kon onze verlossing volbrengen; want alleen Hij die in de schoot van de Vader was, kon Hem verklaren. Alleen Hij die de hoogte en diepte van de liefde van God kende, kon die liefde openbaar maken. Niets minder dan het oneindige offer dat Christus bracht voor de gevallen mens kon de liefde van de Vader voor de verloren mensheid uitdrukken.

“Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven.” Hij gaf Hem niet alleen om onder de mensen te leven, hun

zonden te dragen en als hun offer te sterven. Hij gaf Hem aan het gevallen ras. Christus moest Zichzelf identificeren met de belangen en behoeften van de mensheid. Hij die één was met God heeft Zichzelf met de mensenkinderen verbonden door banden die nooit verbroken zullen worden. Jezus “schaamt Zich niet hen broeders te noemen” (Hebreeën 2:11); Hij is ons Offer, onze Voorspraak, onze Broeder, die onze menselijke gedaante draagt voor de troon van de Vader, en door de eeuwige eeuwen heen één is met het ras dat Hij heeft verlost — de Zoon des mensen. En dit alles opdat de mens zou worden verheven uit het verderf en de vernedering van de zonde, opdat hij de liefde van God zou weerspiegelen en zou delen in de vreugde van heiligheid.

De prijs die voor onze verlossing is betaald, het oneindige offer van onze hemelse Vader door Zijn Zoon te geven om voor ons te sterven, zou ons verheven voorstellingen moeten geven van wat wij door Christus kunnen worden. Toen de geïnspireerde apostel Johannes de hoogte, de diepte, de breedte van de liefde van de Vader voor het verloren ras aanschouwde, werd hij vervuld met aanbidding en eerbied; en omdat hij geen geschikte taal kon vinden om de grootsheid en tederheid van deze liefde uit te drukken, riep hij de wereld op om het te aanschouwen. “Zie, welk een liefde de Vader ons heeft geschonken, dat wij zonen Gods genoemd zouden worden.” 1 Johannes 3:1. Wat een waarde geeft dit aan de mens! Door overtreding worden de zonen van de mens onderdanen van Satan. Door geloof in het verzoenend offer van Christus kunnen de zonen van Adam zonen van God worden. Door de menselijke natuur aan te nemen verheft Christus de mensheid. Gevallen mensen worden op een plaats gezet waar ze, door verbinding met Christus, inderdaad de naam “zonen van God” waardig kunnen worden.

Zo'n liefde is onvergelijkbaar; kinderen van de hemelse Koning! Wat een belofte! Het thema voor de diepste meditatie! De weergaloze liefde van God voor een wereld die Hem niet liefhad! De gedachte heeft een sterke kracht op de ziel en brengt de geest in onderwerping voor de wil van God.

Hoe meer we het goddelijke karakter bestuderen in het licht van het kruis, hoe meer we barmhartigheid, tederheid en vergeving vermengd zien met rechtvaardigheid en gerechtigheid, en hoe duidelijker we ontelbare bewijzen zien van een oneindige liefde en een teder medelijden dat het smachtende medeleven van een moeder voor haar eigenzinnige kind overtreft.

Ellen G. White (1827-1915) wordt beschouwd als de meest vertaalde Amerikaanse auteur, haar werken zijn gepubliceerd in meer dan 160 talen. Ze schreef meer dan 100.000 pagina's over een breed scala aan spirituele en praktische onderwerpen. Geleid door de Heilige Geest verheerlijkte ze Jezus en wees ze op de Schrift als de basis van iemands geloof. *Steps to Christ* is sinds de eerste publicatie in 1892 tot op heden in meer dan 160 talen vertaald en wordt door tientallen miljoenen mensen over de hele wereld gelezen.

Wilt u dit boek bestellen, of heeft u vragen of interesse in andere boeken en brochures, kijk dan op onze website krachtvanboven.nl of stuur een email naar: krachtvanboven@gmail.com

KIJK VOOR MEER INFORMATIE OP
WWW.KRACHTVANBOVEN.NL
ELLEN G. WHITE - STEPS TO CHRIST, 1892